

วิธีดำเนินการวิจัย

ลักษณะและปริมาณข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นคะแนนของนักศึกษาซึ่งเข้าเรียนในวิทยาลัย
วิชาการศึกษาศึกษาพิเศษโลก ปีการศึกษา 2513 คะแนนที่ได้มี 2 ประเภท คือ

1. คะแนนสอบคัดเลือก เป็นคะแนนสอบข้อเขียนที่ได้จากการสอบคัดเลือก
มี 2 ชนิดตามลักษณะของข้อสอบ คือ

1.1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก เป็นคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ
คัดเลือกรวิชาเอก

1.2 คะแนนความถนัดทางวิชาการ เป็นคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ
ความถนัดทางวิชาการซึ่งประกอบด้วยคะแนนของแบบทดสอบย่อย 5 ประเภท

2. คะแนนความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอกเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่หกของ
นักศึกษากลุ่มเดียวกัน

คะแนนทั้ง 2 ประเภทนี้เป็นคะแนนของนักศึกษา จำนวน 443 คน ประกอบด้วย
คะแนนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย 162 คน ประวัติศาสตร์ 113 คน
สังคมศึกษา 81 คน ภาษาอังกฤษ 56 คน และคณิตศาสตร์ 31 คน

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

คัดลอกอันคืบแสดงความสำเร็จในการศึกษาเฉพาะรายวิชาเอกของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ปีการศึกษา 2513 ที่ยังคงเรียนอยู่จนสิ้นสุภาคเรียนที่หก เป็นรายบุคคล จากแผนกทะเบียนของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก แล้วนำมาเฉลี่ยตามหน่วยกิตเพื่อให้ได้คะแนนแทนความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอก และคัดลอกคะแนนสอบคัดเลือกทั้งคะแนนวิชาเอกและคะแนนความถนัดทางวิชาการ 5 แบบทดสอบย่อยของนักศึกษากลุ่มเดียวกัน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้แต่ละวิชาเอกมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ณ ศูนย์คอมพิวเตอร์ไซแอนส์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน¹ (Pearson's Product Moment) ระหว่างคะแนนต่อไปนี้
  - 1.1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการศึกษาวิชาเอก
  - 1.2 คะแนนแต่ละแบบทดสอบย่อยของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลการศึกษาวิชาเอก
2. ทดสอบความมีนัยสำคัญ (Test of Significance) ของค่า

---

¹Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education (Bombay : Vakils, Feffer and Simons Privatt Ltd., 1969), p. 143.

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในข้อ 1 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หรือ .01 โดยเทียบ
ค่าจากตารางมาตรฐานแสดงค่าที่มีนัยสำคัญ²

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation
Coefficient) โดยวิธีสแควร์รูท³ (Square Root Method)

3.1 ระหว่างคะแนนสัมฤทธิผลการศึกษาวิชาเอกกับคะแนนสอบคัดเลือก
เลือกวิชาเอก และคะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการแต่ละแบบทดสอบย่อย ตั้งแต่
1 ฉบับขึ้นไป

3.2 ระหว่างคะแนนสัมฤทธิผลการศึกษาวิชาเอกกับคะแนนทดสอบ
ความถนัดทางวิชาการแต่ละแบบทดสอบย่อย ตั้งแต่ 2 ฉบับขึ้นไป

4. แก่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณในข้อ 3 กรณีที่จำนวนตัวอย่าง
น้อยกว่า 100 โดยใช้สูตรแก้⁴ (Correction in R_r for bias)

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณในข้อ 4
โดยใช้อัตราส่วนของฟิชเชอร์⁵ (Fisher Ratio)

²J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (4th.ed., New York : McGraw Hill, Book Company Inc., 1956) pp. 580 - 581.

³P.S. Dwyer, "The Square Root Method and Its Use in Correlation and Regression," The Journal of the American Statistical Association, 40 : (1945), p. 502.

⁴Guilford, op.cit. p. 401.

⁵Quinn McNemar, Psychological Statistics (New York : John Wiley and Sons, Inc., 1962), p. 283.

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในข้อ 5 โดยใช้อัตราส่วนฟิชเชอร์⁶ (Fisher Ratio)

7. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน⁷ ระหว่างคะแนนรวมจากแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการแต่ละแบบทดสอบย่อยที่วิเคราะห์แล้ว ปรากฏว่ารวมกันทำนายคะแนนความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอกได้เหมาะสมที่สุด $\times$

8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในข้อ 1 และข้อ 7 โดยใช้การทดสอบค่าที⁸ (t - test)

---

⁶Jame E. West, Charles O. Neidt and J. Stanley Ahmann, Statistical Methods in Educational and Psychological Research (New York : Appleton Century, Inc., 1954), p. 247.

⁷Garrett, loc.cit.

⁸E.F. Lindquist, Statistical Analysis in Educational Research, (New York : Houghton Mifflin Company, 1940), p. 218.